

[Morten Lange.]

råde. Uddannelsen af lærere er mærkelig nok ikke nær så god herhjemme, som vi selv har tilbøjelighed til at tro. Det er f. eks. ganske interessant at konstatere, at uddannelsen til voksenundervisning næsten ikke er systematiseret. Man bliver højskolelærer af Guds nåde og aftenskolelærer af noget i samme retning.

Vi er jo alle enige om, at dette område er ganske overordentlig vigtigt. I virkeligheden kommer det ind i den mere langsigtede planlægning af læreruddannelsen, men det er kun et spørgsmål om sigte og har kun forbindelse med denne lov, når vi giver os til at snakke om provinsafdelinger. For at få dem sat rigtigt i gang, vil det naturligvis være af betydning, at vi holder os sådanne perspektiver klart.

Som lovforslaget er fremsat, kan jeg dog tilsige støtte. Jeg ønsker blot, at vi i forbindelse med vedtagelsen får sat målsætningen så klart, at vi får denne provinsflotille passende godt i søen.

Bækgaard: I februar og april 1963 blev det i folketinget vedtaget at give både pædagogisk institut og Danmarks lærerhøjskole pædagogisk status. Mit parti understregede dengang stærkt ved begge lovforslags behandling den store betydning, en videreuddannelse i det praktiske undervisningsarbejde og pædagogik ville have, men da de to institutioner jo faktisk kom til at virke under samme tag og med nogenlunde det samme sigte, var vi i mit parti bange for stærk overlappning og eventuelle kompetencestridigheder og stemte af disse grunde imod begge lovforslag.

Da vi nu i dag har lovforslaget om Danmarks lærerhøjskole til første behandling med henblik på at udvide højskolens virksomhed til også at omfatte kursus i provinsen — noget, vi for resten ser med velvilje på — vil jeg spørge den højtærede undervisningsminister om, hvordan det går med fordeling af arbejdet de to virksomheder imellem. Jeg ved godt, at det i 1963 var det ærede medlem hr. Helveg Petersen, der var minister, men jeg har egentlig indtryk af, at den nuværende højtærede minister foruden at holde sig à jour med den store tabel, som det jo er ganske nyttig at være fortrolig med, når det bl. a. drejer

sig om bevillingsansøgninger, også gør sig vellykkede anstrengelser for at sætte sig ind i de mange forskellige undervisningsformer, der efterhånden er kommet i det moderne samfund.

Som jeg sagde før, er vi velvilligt indstillet over for lovforslaget, bl. a. fordi ordningen kan være med til at bibeholde en decentralisering, som vi i mit parti lægger stor vægt på. I den forbindelse forekommer det mig imidlertid at være lidt selvmodsigende, når der i bemærkningerne til lovforslaget står:

„Man vil tilstræbe et indgående samarbejde mellem lærerhøjskolens faste lærere og de lærere, der underviser i provinsen“,

og i den skriftlige fremsættelse:

„Det ligger mig på sinde stærkt at understrege, at der uanset oprettelsen af afdelinger af lærerhøjskolen i provinsen fortsat vil være et meget betydeligt behov for, at lærere fra provinsen kan opnå fritagelse for deres undervisning for at deltage i kursus på lærerhøjskolen i København.“

For mig at læse vil det, der står i bemærkningerne, betyde, at resultatet af et indgående samarbejde mellem lærerhøjskolens lærere og kursuslærere i provinsen vil blive en nogenlunde ensartet undervisning, men så siger den højtærede minister i den skriftlige fremsættelse, at der fortsat vil være et betydeligt behov for, at lærere fra provinsen kan deltage i kursus på selve lærerhøjskolen. Højtærede minister, jeg synes, det er lidt kunstigt udtrykt i forhold til hinanden; men det har måske netop noget med kunst at gøre, og så kan det jo ofte være lidt vanskeligt at finde de rette linjer i sammenhængen, så den højtærede minister vil måske give oplysning om, hvad der egentlig er ment med de to nævnte punkter.

Om placeringen af de foreslåede første tre kursus har mit parti ingen bemærkninger, da vi finder det naturligt, at de nævnte tre områder har, om jeg så må sige, førsteprioritet. Den højtærede minister har jo så, hvad placeringen af de resterende fem kursusområder angår, løst skitseret, hvor de eventuelt skal være, og for mig at se ligesom indbudt til, jeg vil ikke sige slagsmål, men konkurrence byerne imellem om at få et kursus til netop deres by. Det